

velen met dankbare herinnering en levendig smartgevoel zal vernomen zijn.

Eindelijk heeft de Klasse nog den dood te betreuren van **Mr. H. O. FEITH**, den zoon van RHIJNIS FEITH, en Archivarius der stad *Groningen*, dien zij in het jaar 1838 tot haren Correspondent benoemde; die, schoon de stralenkrans des roems niet evenzeer zijnen naam als dien zijns Vaders versiert, door een langdurig, nuttig en werkzaam leven zich niet de kroon eens Dichters, maar de kroon van stille burgerlijke deugden gevlochten heeft, en op den 27sten Maart dezes jaars, hoog vereerd door zijne stadgenooten, ten grave daalde. Ook te dezer plaatse verdient hij eene eervolle vermelding wegens hetgeen hij voor de Vaderlandsche Oudheidkunde en de Geschiedenis van het Vaderlandsche Regt verrigt en geschreven heeft.

Maar gelijk wij over dit gemis leed dragen, zoo mogen wij ons over de goede en rijke aanwinst verheugen, welke de Tweede Klasse in het jongst verloopene tweejarige tijdvak gedaan heeft.

De benoeming van twee nieuwe Leden is met de Koninklijke goedkeuring bekrachtigd.

In het jaar 1848 werd de Heer **Mr. H. J. KOENEN** tot Lid der Klasse gekozen, en welk een belangrijk aandeel dit ons geacht medelid van het eerste tijdstip zijner toetreding tot in onze laatst gehoudene vergaderingen aan de werkzaamheden der Klasse genomen heeft, dit zal u uit het verslag dier werkzaamheden blijken. Hoe volijverig zijn streven is, om, bij de beoefening van Geschiedenis, Taal- en Letterkunde, de eischen en behoeften onzer dagen te raadplegen, hiervan levert de nieuwe reeks van Verhandelingen onzer Klasse, waarvan het Eerste Deel te dezer dagen in het licht is verschenen, een voor hem vereerend bewijs. In het vorige jaar gaf de Heer **Mr. H. W. TYDEMAN** (dien wij in onze laatste Openbare Zitting nog met jeugdig vuur het woord tot deze Vergadering hoorden rigten, en zekerlijk ook thans hier tegenwoordig zouden zien, indien niet de rouw over een smartelijk verlies hem aan zijne woning bond) zijn ver-